

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1226/2021
15.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., као правног следбеника сада пок. ББ, бившег из ..., коју заступа адвокат Слободан Ћирић из ..., против туженог ВВ из ..., кога заступа адвокат Властимир Младеновић из ..., ради утврђења права својине, вредност спора 906.759,00 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3073/2020 од 17.12.2020. године, у седници одржаној 15.09.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ ревизија туженог.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж 3073/2020 од 17.12.2020. године у ставу два изреке, жалба тужене одбија као неоснована и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Пироту П 1497/19 од 28.10.2020. године у ставу два и ставу три изреке.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужиља да туженом на име трошкова ревизијског поступка исплати износ од 12.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема отправка пресуде.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3073/2020 од 17.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и пресуда Основног суда у Пироту П 1497/19 од 28.10.2020. године потврђена у ставу првом изреке. Ставом два изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке и усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезан тужени да јој на име улагања на источном делу спрата стамбеног објекта у ... у улици, означним као кп.бр. .../... – зграда број ..., земљиште под зградом – објектом површине 50 м², уписано у лист непокретности број ... КО ..., исплати 960.759,00 динара, са законском затезном каматом од 29.09.2020. године као дана вештачења, до коначне исплате у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Обавезан је тужени да туженој на име парничних трошкова исплати 292.936,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију побијајући пресуду у делу којом је преиначена првостепена пресуда (став два и три изреке), због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у границама прописаним одредбом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужени је власник породичне стамбене зграде у ... у улици ... број ..., која се састоји од приземља и спрата на кат.парц. .../... по поседовном листу број ... КО У приземном делу куће станује тужени, а на спратном делу станују његови синови са породицама. Тужилац држи источни део спрата и користи две собе, ходник и купатило, а његов брат ГГ са породицом живи у западном делу спрата куће који се такође састоји од две собе, ходника и купатила. Тужилац је својим средствима финансирао малтерисање две собе и купатила у источном делу куће, о свом трошку је саградио купатило, у обе собе је поставио паркет, а у ходник плочице, уградио столарију, саградио је терасу и спољашње степенице за спратни део куће, а своја новчана средства је уложио и за увођење воде, канализације и струје. Све ове радове је извео уз сагласност туженог. На истој парцели је саграђен и помоћни објект за који грађевинска дозвола гласи на туженог, а исти је својим радом и својим финансијским средствима изградио тужилац са својом супругом ДД и својина на њему утврђена је пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 920/2019 од 12.02.2019. године. У току поступка обављено је вештачење од стране вештака грађевинске струке на околност вредности изведених радова. Током поступка, тужилац је преминуо, а за његовог наследника оглашена је супруга ДД.

При овако утврђеном чињеничном стању, првостепени суд је одбио примарни тужбени захтев тужиоца као неоснован, налазећи да исти нема право својине на спорном објекту, јер се ради о адаптацији стамбеног простора која је урађена уз сагласност туженог. Адаптација не може водити стицању права својине, па је стога тужбени захтев у том делу одбијен као неоснован. Првостепени суд је одбио и евентуални тужбени захтев, налазећи да је исти застарео, јер је протекао десетогодишњи рок имајући у виду да су грађевински радови на објекту обављени 90-их година прошлог века, а тужба је поднета 2014. године.

Одлучујући о жалби, другостепени суд је потврдио првостепену пресуду у погледу одлуке о примарном тужбеном захтеву (где је тужбени захтев одбијен), прихватајући правну аргументацију првостепеног суда. Другостепени суд налази да је стицање права својине регулисано чланом 20. Закона о основама својинскоправних односа, као и одредбом члана 21. истог Закона. У конкретном случају, сада покојни супруг ДД - ББ је вршио адаптацију источног дела објекта туженог, ради привођења намене становања са породицом и обавио одговарајуће грађевинске радове у том смислу. За обављање тих радова постојала је сагласност туженог. Међутим, како се

адаптацијом и доградњом туђег објекта не може стећи право својине, то је потврдио првостепену пресуду у том делу.

У погледу евентуалног тужбеног захтева другостепени суд није прихватио правну аргументацију првостепеног суда. Адаптација на објекту извршена је 90-их година прошлог века. Тужилац је то чинио уз сагласност туженог, а све ради становања са својом породицом. Становао је у том простору и био у несметаној државини коју му нико није оспоравао, па ни тужени. Тужба правног претходника тужиоца поднета је 19.05.2014. године, али је тужени истакао противтужбени захтев за исељење. Подношењем противтужбе за исељење по налажењу другостепеног суда (у предмету П 320/15, дана 03.02.2015. године), отпао је основ тужиоца за коришћење адаптираног стамбеног простора, због чега се облигациони захтев, тј новчано потраживање по основу улагања не може сматрати застарелим, већ се има рачунати од дана подношења тужбе од стране овде туженог за исељење тужиоца и његових чланова домаћинства. Висина улагања тужиоца у адаптацији спорног простора утврђена вештачењем од вештака грађевинске струке и опредељена на износ од 906.759,00 динара, па сходно томе другостепени суд је усвојио жалбу тужиоца у том делу и преиначио првостепену пресуду у ставу два и одлуку о трошковима поступка (став три изреке).

По оцени Врховног касационог суда, овакав правни став другостепеног суда није прихватљив. Ово из разлога што се не може прихватити тумачење да застарелост тужиље за исплату новчаног потраживања (евентуани тужбени захтев) почиње да тече тек од момента када је тужени у предмету П 320/15 поднео захтев за исељење. Облигационо-правни захтев тужиље и њеног правног претходника мора се рачунати од времена када је извршена адаптација спорног простора, а то је период 90-их година прошлог века. Према члану 371. ЗОО потраживања застаревају за 10 година ако Законом није одређен неки други рок застарелости. У конкретном случају евидентно је да је тај рок протекао пре подношења тужбе.

Из тих разлога Врховни касациони суд је применом члана 416. став 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Тужени је успео са ревизијом и сагласно члану 153, 154. и 165. ЗПП и досуђени су му трошкови ревизијског поступка у траженом и опредељеном износу од 12.000,00 динара, а на име стручног састава ревизије.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић